ऊहित्वा, ऊहयित्वा, ऊजिहिषित्वा ;

समुह्य, निरुह्य, } समूह्य, समूजिहिष्य ;

ऊहम् २, ऊहित्वा २, } ऊहम् २, ऊहयित्वा २, } ऊजिहिषम् २ ; ऊजिहिषित्वा २. }

(117) "ऋ गतिप्रापणयोः" (I-भ्वादिः-936. सक. अनि. पर.)

'तत्रेयर्त्यृच्छतीत्यर्तेः, श्नि गतौ स्याद् ऋणाति तु।' (श्लो-30) इति देवः।

[1]आरकः-रिका, [2]अर्पकः-र्पिका, [3]अरिरिषकः-षिका, [4]अरारकः-रिका ;

अर्ता-र्त्री, अर्पयिता-त्री, अरिरिषिता-त्री, अरारिता-त्री ;

[5]ऋच्छन्-न्ती, अर्पयन्-न्ती, अरिरिषन्-न्ती ; —

[6]अरिष्यन्-न्ती-ती, अर्पयिष्यन्-न्ती-ती, अरिरिषिष्यन्-न्ती-ती ;

[7]समृच्छमानः, अर्पयमाणः, [8]समरिरिषमाणः, अरार्यमाणः ;

समरिष्यमाणः, अर्पयिष्यमाणः, समरिरिषिष्यमाणः, अरारिष्यमाणः ;

[9]समृत्-समृतौ-समृतः ; — — —

---

1. 'अचो ञ्णिति' (7-2-115) इति वृद्धौ, 'उरण् रपरः' (1-1-51) इति रपरत्वे रूपम्।

2. 'अर्तिह्रीव्ली–' (7-3-36) इति णौ पुगागमः। 'पुगन्तलघूपधस्य च' (7-1-86) इति गुणे रूपम्। एवं सर्वत्र ण्यन्ते बोध्यम्।

3. 'स्मिपूङ्रज्ज्वशां सनि' (7-2-74) इति सन इडागमः। गुणः। 'अजादेर्द्वितीयस्य' (6-1-2) इति 'रिस्' इत्यस्य द्वित्वम्। एवं सर्वत्र सन्नन्ते बोध्यम्।

4. 'सूचिसूत्रिमूत्र्यर्त्यर्तशूर्णोतिभ्यो यङ् वाच्यः' (वा. 3-1-22) इति यङ्। 'यङि च' (7-4-30) इति गुणे, द्वितीयस्यैकाचः 'र्य' इत्यस्य 'सन्यङोः' (6-1-9) इति द्वित्वे 'हलादिःशेषे' (7-4-60), 'दीर्घोऽकितः' (7-4-83) इत्यभ्यासस्य दीर्घे च रूपम्। 'न न्द्राः—' (6-1-3) इति रेफस्य द्वित्वनिषेधस्तु न भवति— 'अरार्यते' इति भाष्योदाहरणात्। एवं सर्वत्र यङन्ते बोध्यम्।

5. शपि 'पाघ्राध्मास्थाम्नादाण्दृश्यर्ति—' (7-3-78) इत्यादिना ऋच्छादेशः।

6. 'ऋद्धनोः स्ये' (7-2-20) इति स्यप्रत्ययस्येडागमः।

7. अस्याकर्मकत्वे 'समो गम्यृच्छिभ्याम्' (1-3-29) इति शानच् प्रत्ययो भवति।

8. 'पूर्ववत् सनः' (1-3-62) इति सन्नन्तात् शानच्।

9. 'ह्रस्वस्य पिति कृति—' (6-1-71) इति तुगागमः।